

[Alvilda Larsen.]

som sagt, man burde foretage en Graduering, alt efter det Opsigelsesvarsel, der normalt gælder for den paagældende Funktionær.

§ 6 slaar fast, at Opsigelsesfristen skal iagttages ved Funktionærens Indkaldelse til Militærtjeneste, og at Indkaldelse ikke berettiger til at afskedige Funktionæren. Her mener jeg, der burde findes en Bestemmelse om Funktionærens Ret til at genindtræde i Arbejdet efter Tjenesten, saadan som ogsaa det ærede Medlem Hr. Carsten Raft har givet Udtryk for her i Dag. Det er i mange Tilfælde en Katastrofe for en Funktionær, der har et godt Arbejde, at han bliver indkaldt, og at han ingen Garanti har for, at hans Stilling staar ham aaben, naar han er færdig med Tjenesten. I Tider med god Beskæftigelse har det maaske mindre Betydning, men i en Tid med Arbejdsløshed og navnlig i en Tid med stor Arbejdsløshed er det et alvorligt Spørgsmaal for den paagældende. Jeg ved, at Kommissionen har behandlet dette, men at Flertallet har afvist det med den Motivering, at der kan opstaa Vanskeligheder med Hensyn til den Funktionær, der er traadt i Stedet for den indkaldte. Jeg finder ikke dette Argument rigtig holdbart, idet der ikke skulde være noget i Vejen for, at man ved Ansættelsen af en Stedfortræder gjorde opmærksom paa, eventuelt ved en regulær Aftale fastslog over for den, der traadte i Stedet for den indkaldte, at Arbejdet kun var midlertidigt. Saa skulde der ikke kunne opstaa Vanskeligheder af den Art. Naturligvis skulde der ogsaa være Bestemmelser om Dispensation, hvorved Forandring af Forretningens Gang og andet naturligvis bør tages i Betragtning.

§ 7 er en ny og efter min Mening meget nødvendig Paragraf, som fastslaar, at Arbejdsgiveren ikke har Ret til at afskedige Funktionærer uden Iagttagelse af Opsigelsesfristen i Tilfælde af Ægteskabs Indgaaelse, og som ogsaa indeholder Bestemmelse om Funktionærens Stilling i Tilfælde af Graviditet. Der findes alt for mange Eksempler paa, at Kvinder er blevet afskediget af disse Grunde, selv om selve Opsigelsen ikke har været begrundet med disse Forhold. Den Bestemmelse, der nu foreslaas, maa afgjort betragtes som et Fremskridt ligesom Bestemmelsen om Ret til en halv Maanedes Løn. Det er noget, som i et vist Omfang allerede har været gældende i Praksis, som det ogsaa er omtalt her i Dag fra anden Side, og jeg synes, det er helt rigtigt, at man stadfæster denne Praksis i Loven. Men jeg vil alligevel udtale en vis

Utilfredshed, idet jeg finder Tiden inde til helt at forbyde Afsked paa Grund af Ægteskab og Graviditet. Et saadant Forbud mod Afskedigelse af Kvinder er ved Lov blevet gennemført i Sverige. Befolkningsskommissionen foreslaar ligeledes et saadant Forbud. Kommissionsflertallet har ogsaa udtalt sig om dette Spørgsmaal og siger, at det har i og for sig ikke noget imod et saadant Forbud, men man mener, at det ikke bør tages med i denne Lovgivning, som kun omfatter en Del af Kvinderne, nemlig kvindelige Funktionærer, og henviser Spørgsmaalet til Løsning for Kvinderne som Helhed. Hvis man var sikker paa, at Befolkningsskommissionens Forslag snart blev gennemført, behøvede man jo ikke at tage en saadan Bestemmelse med i denne Lov, men Befolkningsskommissionens Forslag har nu hvilet i 10 Aar, og jeg maa sige til det ærede Medlem Fru Kirsten Gloerfelt-Tarp, at efter Debatten i Gaar fik man heller ikke Indtryk af, at der fra alle Sider, heller ikke fra Regeringens, findes Ønsker og Planer om eller Lyst til at føre dette gamle Forslag ud i Livet.

Jeg synes, det er nødvendigt for mig at sige et Par Ord om den Dobbeltstilling, som det ærede Medlem Fru Kirsten Gloerfelt-Tarp efter min Mening indtager til dette Spørgsmaal. I Gaar diskuterede man Befolkningsskommissionens Forslag. Det ærede Medlem mente ikke, at Tiden var belejlig til at gennemføre dette Lovforslag. I Dag behandler vi et andet Lovforslag, hvori der skal tages Stilling til visse Bestemmelser, som ogsaa omfattes af Befolkningsskommissionens Forslag, og det ærede Medlem udtaler, at der er noget rigtigt i, at man ikke indfører denne Bestemmelse kun for en Del af Kvinderne, det vil være rigtigst, at det bliver løst som Helhed gennem Befolkningsskommissionens Forslag. En saadan Dobbeltstilling finder jeg ikke helt rigtig, ikke helt ærlig.

Jeg mener, at hvis man ikke kan give Garantier for, at der sker en Gennemførelse af Befolkningsskommissionens Forslag paa disse Omraader, maa man søge at faa gennemført saadanne Forbedringer stykkevis, efterhaanden som Lejlighed bydes. Der bør nu gives Kvinderne Garanti for, at de kan opfylde deres samfundsmæssige Pligt, som det at føde Børn anses for. Ikke mindst Angsten for at miste Arbejdet er Aarsagen til det stigende Antal Aborter. Jeg finder Tidspunktet og Lejligheden inde til at sikre de Kvinder, der omfattes af Funktionærloven. Økonomisk vilde det ligeledes være af stor Betydning, idet Befolkningsskommissionens